

Abstrakt

Fonetický výzkum ukázal, že posluchači vnímají intonaci pouze v určitých částech kontury základní hlasivkové frekvence (F0). Popisy intonačních vzorců se často zakládají na hodnotách F0 ve vokálech. Výšku hlasu však lze ovládat i v sonorních souhláskách (nazálách, aproximantách), které mohou být v češtině součástí slabičných kod. Cílem této práce bylo srovnání slabik se sonorní kodou a bez kody a posouzení toho, jestli jsou si kontury F0 podobnější v doméně slabičného jádra, nebo spíše v doméně slabičného základu. Materiál tvořily úryvky audioknih načtených šestnácti profesionálními herci o celkovém rozsahu dvou hodin. Při analýze bylo použito více různých metod – zachycení kontur F0 několika vybranými body, modelování celé kontury F0 pomocí Legendrových polynomů a funkční analýza hlavních komponent (FPCA).

Výsledky naznačily, že doménu relevantní pro produkci funkčních intonačních vzorců (melodémů) v češtině představuje slabičný základ. Kontury F0 ve slabičných základech dosahovaly podobnějších hodnot rozsahu (mezi oběma typy slabik) než kontury F0 měřené ve slabičných jádrech. Také jejich tvary byly srovnatelnější v rámci slabičných základů. U slabik se sonorní kodou byl vztah sklonu kontury F0 ve slabičném jádru a v následující sonorní kodě poměrně variabilní. Ve většině případů zůstal sklon v obou hláskách relativně shodný, ale výrazné změny směru průběhu F0 byly také časté. Na tyto poznatky by proto měly navázat percepční experimenty, které by ověřily citlivost posluchačů na průběhy F0 v sonorních kodách a přinesly tak další pohled na otázku domény intonačních vzorců v češtině.

Klíčová slova: základní hlasivková frekvence, melodém, kadence, slabičná koda, komprese kontury, osekávání kontury